

Diskreetti Fourier-muunnos

Diskreetti Fourier-muunnos saadaan kaavalla:

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-i2\pi \frac{k}{N} n},$$

jossa x_n on diskreetti signaali (aikasarja) ja X_k on aikasarjan diskreetti Fourier-muunnos ja kokonaisluku $k = \{0, 1, \dots, N-1\}$ on harmoninen taajuus.

Tietyllä taajuudella k diskreetti Fourier-muunnos on siis pistetulo aikasarjan x_n ja kantafunktion (vektorin) $e^{-i2\pi \frac{k}{N} n}$ välillä. Jos esimerkiksi $N = 3$ ja $x_n = \{1, -1, 1\}$, on kantafunktio taajuudella $k = 0$:

$$\left\{ e^{-i2\pi \frac{0}{3} \cdot 0}, e^{-i2\pi \frac{0}{3} \cdot 1}, e^{-i2\pi \frac{0}{3} \cdot 2} \right\} = \{1, 1, 1\}. \text{ Vastaava pistetulo on: } \begin{pmatrix} 1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = 1 \cdot 1 + (-1) \cdot 1 + 1 \cdot 1 = 1.$$

$$\text{Kun taajuus } k = 1, \text{ kantafunktio on: } \left\{ e^{-i2\pi \frac{1}{3} \cdot 0}, e^{-i2\pi \frac{1}{3} \cdot 1}, e^{-i2\pi \frac{1}{3} \cdot 2} \right\} = \left\{ 1, e^{-i\frac{2}{3}\pi}, e^{-i\frac{4}{3}\pi} \right\}. \text{ Jne.}$$

Eulerin kaavalla saadaan Fourier-muunnoksen kantafunktio muunnettua karteesisen muotoon:

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} \left[x_n \cos\left(-2\pi \frac{k}{N} n\right) + i \sin\left(-2\pi \frac{k}{N} n\right) \right] = \sum_{n=0}^{N-1} x_n \cos\left(-2\pi \frac{k}{N} n\right) + i \sum_{n=0}^{N-1} x_n \sin\left(-2\pi \frac{k}{N} n\right)$$

Havaitaan, että diskreetissä Fourier-muunnoksessa lasketaan pistetuloa aikasarjan x_n sekä kosini- ja sinifunktioiden välillä. Pistetulo on kertoo (oleellisesti) vektorin pituuden projisoituna annetulla kantavektorille. Diskreetissä Fourier-muunnoksessa projisoidaan siis aikasarjaa eritaajuisille kosini- ja sinifunktioille.

Kun projektio molemmille on laskettu, voidaan laskea aikasarjan x_n eri taajuuskomponenttien amplitudi ja vaihekulma suhteessa nollakulmaan, joka on kosifunktion vaihekulma. Amplitudi saadaan Pythagoraan lauseella, ja se on yhtä kuin kompleksiluku X_k :n itseisarvo. Vaihekulma saadaan arcustangentilla, ja se on yhtä kuin kompleksiluku X_k :n vaihekulma.

Esimerkiksi jos taajuuskomponentti on 90 astetta kosinifunktiota edellä, sen projektio vastaavantaajuiselle kosinifunktiolle on 0 ja projektio vastaavantaajuiselle sinifunktiolle on X_k . Jos taajuuskomponentti on 90 astetta kosinifunktiota jäljessä, sen projektio vastaavantaajuiselle kosinifunktiolle on myös 0 ja projektio vastaavantaajuiselle sinifunktiolle on $-X_k$. Koska kosini- ja sinifunktiot ovat tällä tavalla ortogonaalisia ja kompleksitason reaali- ja imaginääriakselit ovat vastaavasti ortogonaalisia (kohtisuoria), voidaan kosini- ja sinifunktioita ja edelleen Eulerin kaavan avulla vastaavaa eksponenttitesitystä kätevästi käyttää aikasarjan taajuusanalyyseissä.

Diskreetin Fourier-muunnoksen ohjelmointi matriisitulona

Jos haluamme käyttää reaalityöntekijää, käytämme muotoa, jossa eksponenttifunktio on hajotettu kosini- ja sinifunktioiksi. Laskemme siis diskreetin Fourier-muunnoksen reaali- ja imaginääriosat erikseen.

Aiemmin olemme ohjelmoineet matriisitulon. Nyt siis riittää muodostaa kantafunktioita, kun aikasarjan pituus N on annettu. Kantafunktioita kukin rivi vastaa yhtä taajuuskomponenttia k .

Tehdään Matlabilla testifunktioita:

```
>> xn=[1; -1; 1]

xn =

     1
    -1
     1

>> fft(xn)

ans =

    1.0000
    1.0000 + 1.7321i
    1.0000 - 1.7321i
```

Java-koodi (lisää itse testitapauksia ja automatisoi testaus ja virheilmoitukset):

```
/** Janne Koljonen
Vaasan yliopisto
AUTO1030 */

public class DFT
{
    // Pääohjelmametodi: testaa DFT-metodia
    public static void main(String args[]) throws Exception
    {
        // Kirjoittaa
        System.out.println("DFT");

        // Testiaikasarjat
        double[] xn1={1.0, -1.0, 1.0};
        // Tee vielä neljä testiä ja niiden tulokset
        // Oletetut tulokset {{Re}, {Im}}
        double[][] Xk1_check={{1.0, 1.0, 1.0}, {0.0, 1.7321, -1.7321}};

        // Lasketaan
        double[][] Xk1_computed=DFT(xn1);
        // Tarkistetaan
        tarkista(Xk1_computed, Xk1_check);
    }

    // Laskee diskreetin Fourier-muunnoksen annetulle aikasarjalle
    public static double[][] DFT(double[] xn)
    {
        double[][] temp=new double[2][xn.length];

        // Muunnetaan xn matriisiksi, jossa vain yksi sarake
        double[][] temp2=new double[xn.length][1];
        for (int i=0; i<xn.length; i++)
        {
            temp2[i][0]=xn[i];
        }

        // Kantafunktiot
```

```
double[][] W_cos=new double[xn.length][xn.length];
double[][] W_sin=new double[xn.length][xn.length];

// for loop riveille (= 1. taulukkoindeksi)
for (int k=0; k<xn.length; k++)
{
    // for loop sarakkeille
    for (int n=0; n<xn.length; n++)
    {
        W_cos[k][n]=Math.cos(-2*Math.PI*k*n/xn.length);
        W_sin[k][n]=Math.sin(-2*Math.PI*k*n/xn.length);
    }
}

double[][] temp3=tulo(W_cos, temp2);
double[][] temp4=tulo(W_sin, temp2);

// Yhdistetään cos ja sin yhteen taulukkoon
for (int i=0; i<xn.length; i++)
{
    temp[0][i]=temp3[i][0];
    temp[1][i]=temp4[i][0];
}

return temp;
}

// Matriisitulo
public static double[][] tulo(double[][] X1, double[][] X2)
{
    double[][] temp=new double[X1.length][X2[0].length];

    for (int rivi=0; rivi<temp.length; rivi++)
    {
        for (int sarake=0; sarake<temp[rivi].length; sarake++)
        {
            // Pistetulo
            for (int i=0; i<temp.length; i++)
            {
                temp[rivi][sarake]+=X1[rivi][i]*X2[i][sarake];
            }
        }
    }
    return temp;
}

// Verrataan kahta taulukkoa
public static void tarkista(double[][] X1, double[][] X2)
{
    for (int rivi=0; rivi<X1.length; rivi++)
    {
        for (int sarake=0; sarake<X1[rivi].length; sarake++)
        {
            // Sallitaan pieni pyöristysvirhe: 1 %
            if ( Math.abs(X1[rivi][sarake]-X2[rivi][sarake]) > Math.abs(0.01*X2[rivi][sarake]) )
            {
                System.out.println("Ero kohdassa: (" +rivi+", " +sarake+"): on "+X1[rivi][sarake]+ " ,
p.o. "+X2[rivi][sarake]);
            }
        }
    }
}

public static void print(double[][] X)
{
    for (int rivi=0; rivi<X.length; rivi++)
    {
        for (int sarake=0; sarake<X[rivi].length; sarake++)
        {
            System.out.print(X[rivi][sarake]+", ");
        }
        System.out.println();
    }
}
}
```